

“This Is My Gospel”—“This Is My Church”

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

“Kini ang Akong Ebanghelyo”—“Kini ang Akong Simbahan”

Ni Elder Dale G. Renlund
Sa Korum sa Napulog Duha ka Apostoles

October 2024 general conference

This is the Savior’s gospel, and this is His Church (see 3 Nephi 27:21; Mosiah 26:22; 27:13). The combination of the two is powerful and transformative.

For centuries, black powder was the most powerful explosive available. It could launch cannon balls, but it wasn’t effective for most mining and road construction projects. It was just too weak to shatter rock.

In 1846 an Italian chemist named Ascanio Sobrero synthesized a new explosive, nitroglycerin. This oily fluid was at least a thousand times more powerful than black powder. It could easily shatter rock. Unfortunately, nitroglycerin was unstable. If you dropped it from a small height, it’d blow up. If it got too hot, it’d blow up. If it got too cold, it’d blow up. Even placed in a cool, dark room and left alone, it’d eventually blow up. Most countries banned its transportation, and many banned its manufacture.

In 1860 a Swedish scientist named Alfred Nobel began trying to stabilize nitroglycerin. After seven years of experimentation, he achieved his goal by absorbing nitroglycerin into a nearly worthless substance known as diatomaceous earth, or kieselguhr. Kieselguhr is a porous rock that can be crumbled into a fine powder. When mixed with nitroglycerin, kieselguhr absorbs the nitroglycerin, and the resultant paste can be shaped into “sticks.” In this form, nitroglycerin was much more stable. It could be safely stored,

Kini ang ebanghelyo sa Manluluwas, ug kini ang Iyang Simbahan (tan-awa sa 3 Nephi 27:21; Mosiah 26:22; 27:13). Ang kombinasyon sa duha gamhanan ug makapausab.

Sulod na sa mga siglo, ang itom nga pulbora mao ang labing kusog nga eksplosibo nga magamit. Makapalupad kini og mga bala sa kanyon, apan dili kini epektibo sa kadaghanan nga mga proyekto sa pagmina ug pagbuhat og dalan. Hinay kaayo kini nga modugmok og bato.

Niadtong 1846, usa ka Italyano nga kemista nga gingalan og Ascanio Sobrero naghimo og kemikal sa usa ka bag-ong eksplosibo, ang nitroglycerin. Kining daghan og lana nga pluwido dili mominos liboan ka pilo ang gikusgon kay sa itom nga pulbora. Sayon kaayo madugmok ang bato. Ang dili lang maayo, ang nitroglycerin dali rang mobuto. Kon imo kining mahulog gikan sa mubo nga gitason, mobuto kini. Kon kini mainitan pag-ayo, mobuto kini. Kon kini bugnaw kaayo, mobuto kini. Bisan kon ibutang sa bugnaw, ngitngit nga kwarto ug pasagdan lang, sa katapusan mobuto kini. Kadaghanan sa mga nasod midili sa paghakot niini, ug daghan ang midili sa paghimo niini.

Niadtong 1860, usa ka Swedish nga sayan-tist nga ginganlan og Alfred Nobel misugod sa pag-stabilize sa nitroglycerin. Human sa pito ka tuig sa pag-eksperimento, nakab-ot niya ang iyang tumong pinaagi sa pagpasuyop sa nitroglycerin ngadto sa usa ka medyo wala nay bili nga butang nga nailhan nga diatomaceous earth o kieselguhr. Ang kieselguhr usa ka bato nga adunay mga lungag-lungag nga mahimong dugmokon ngadto sa pino nga polbos. Kon isagol sa nitroglycerin, ang kieselguhr mosuyop sa

transported, and used with undiminished explosive power. Nobel named the combination of nitroglycerin and kieselguhr “dynamite.”

Dynamite changed the world. It also made Nobel wealthy. Without a stabilizer, nitroglycerin was just too hazardous to be commercially valuable, as Ascanio Sobrero found out. By itself, as I mentioned, kieselguhr was of little value. But the combination of the two components made dynamite transformative and precious.

In a similar way, the combination of the gospel of Jesus Christ and The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints provides powerful and transformative benefits for us. The gospel is perfect, but a divinely commissioned church is required to preach it, maintain its purity, and administer its sacred ordinances with the Savior’s power and authority.

Consider the combination of the Savior’s gospel and His Church as established by the Book of Mormon prophet Alma. The Church was responsible for preaching “nothing save it were repentance and faith on the Lord, who [would redeem] his people.” Using God’s authority, the Church was responsible for administering the ordinance of baptism “in the name of the Lord, as a witness [of entering] into a covenant with him [to] serve him and keep his commandments.” The people who were baptized took on themselves the name of Jesus Christ, joined His Church, and were promised great power through an outpouring of the Spirit.

People flocked to the Waters of Mormon to hear Alma preach the gospel. Though they revered those waters and the surrounding forests, the Lord’s Church was not a location or a building, nor is it today. The Church is simply ordinary people, disciples of Jesus Christ, gathered and organized into a divinely appointed structure that helps the Lord accomplish His purposes. The Church is the instrument through which we learn the central role of Jesus Christ in Heavenly Father’s plan. The Church offers the authoritative

nitroglycerin ug ang moresulta nga pasta mahimong pormahon og “pinatag-as [sticks].” Niini nga porma, ang nitroglycerin mas naestabilisar. Luwas na kining tipigan, hakoton, ug magamit nga dili makuhaan ang gikusgon sa eksplosibo. Ginganlan ni Nobel ang kombinasyon sa nitroglycerin ug kieselguhr nga “dinamita.”

Ang dinamita nakapausab sa kalibotan. Nakahimo usab kini ni Nobel nga adunahan. Kon wala ang stabilizer, ang nitroglycerin peligro kaayo nga gamiton sa komersyal, sama sa nakaplagan ni Ascanio Sobrero. Kon kini lang, sa giingon na nako, ang kieselguhr, gamay ra og bili. Apan ang kombinasyon sa duha ka elemento nakapausab sa dinamita nga makapausab ug bililhon.

Sa samang paagi, ang kombinasyon sa ebanghelyo ni Jesukristo ug sa Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw naghatag og gamhanan ug makapausab nga mga kaayohan alang kanato. Ang ebanghelyo perpetuo, apan ang balaanong gisugo nga simbahan gikinahanglan nga mosangyaw niini, momentinar sa kaputli niini, ug mangalagad sa sagradong mga ordinansa niini gamit ang awtoridad sa Manluluwas.

Ikonsiderar ang kombinasyon sa ebanghelyo sa Manluluwas ug sa Iyang Simbahan sigon sa naestabilisar sa propeta sa Basahon ni Mormon nga si Alma. Ang Simbahan mao ang responsable sa pagsangyaw “walay lain nga isangyaw gawas sa paghinulsol ug pagtuo sa Ginoo, kinsa [motubos] sa iyang katawhan.” Gamit ang awtoridad sa Dios, ang Simbahan mao ang responsable sa pagpangalagad sa ordinansa sa bunyag “sa ngalan sa Ginoo, isip usa ka saksi [sa pagsulod] ngadto sa pakigsaad uban kaniya ... [sa] pag-alagad ug pagtuman sa iyang mga sugo.” Ang katawhan nga gibunyagan midala diha kanila sa ngalan ni Jesukristo, miapil sa Iyang Simbahan, ug gisaaran og dakong gahom pinaagi sa pagbubo sa Espiritu.

Ang mga tawo nagpanon ngadto sa Katubigan sa Mormon aron maminaw ni Alma nga nagsangyaw sa ebanghelyo. Bisan og ilang gitahod kadtong katubigan ug sa palibot nga kalsangan, ang Simbahan sa Ginoo dili usa ka dapit o bilding, o bisan karon. Ang Simbahan mao ang yanong mga tawo, mga disipulo ni Jesukristo, nagpundok ug naorganisar ngadto sa usa ka balaanong gitudlo nga estruktura nga nagtabang sa Ginoo nga matuman ang Iyang mga katuyoan. Ang Simbahan mao ang instrumento diin makat-

way for individuals to participate in ordinances and make lasting covenants with God. Keeping those covenants draws us closer to God, gives us access to His power, and transforms us into who He intends us to become.

Just as dynamite without nitroglycerin is unremarkable, the Savior's Church is special only if it is built on His gospel. Without the Savior's gospel and the authority to administer the ordinances thereof, the Church isn't exceptional.

Without the stabilizing effect of kieselguhr, nitroglycerin had limited value as an explosive. As history has shown, without the Lord's Church, humanity's understanding of His gospel was likewise unstable—prone to doctrinal drift and subject to the influence of different religions, cultures, and philosophies. An amalgamation of those influences has been manifested in every dispensation leading up to this last one. Though the gospel was initially revealed in its purity, the interpretation and application of that gospel gradually took on a form of godliness that lacked power because the divinely authorized framework was absent.

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints enables access to God's power because it is authorized by Him both to teach the doctrine of Christ and to offer the gospel's saving and exalting ordinances. The Savior yearns to forgive our sins, help us access His power, and transform us. He suffered for our sins and longs to pardon us from the punishment that we otherwise would deserve. He wants us to become holy and be perfected in Him.

Jesus Christ has the power to do this. He didn't simply sympathize with our imperfection and lament our eternal condemnation in consequence of sin. No, He went beyond that, infinitely beyond that, and restored His Church to enable access to His power.

on kita sa importante nga tahas ni Jesukristo ug sa plano sa Langitnong Amahan. Ang Simbahan nagtanyag og adunay pagtugot nga paagi alang sa mga indibiduwal sa pag-apil sa mga ordinansa ug paghimo og malungtarong mga pakigsaad uban sa Dios. Ang pagtuman niadto nga mga pakigsaad makapaduol nato ngadto sa Dios, makahatag nato og akses sa Iyang gahom, ug makapausab nato ngadto sa Iyang gusto nga kita mamahimo.

Sama nga ang dinamita kon wala ang nitroglycerin dili gayod mahimong espesyal, ang Simbahan sa Manluluwas mahimo nga espesyal lamang kon kini natukod sa Iyang ebanghelyo. Kon wala ang ebanghelyo sa Manluluwas ug ang awtoridad sa pagpangalagad sa mga ordinansa niini, ang Simbahan dili talagsaon.

Kon wala ang makapaestabilisar nga epekto sa kieselguhr, ang nitroglycerin adunay limitado nga bili isip usa ka eksplosibo. Sama sa gipakita sa kasaysayan, kon wala ang Simbahan sa Ginoo, ang pagsabot sa katawhan sa Iyang ebanghelyo dili makanunayon—adunay kalagmitan nga mausab ang doktrina ug ubos sa impluwensya sa lain-laing mga relihiyon, mga kultura, ug mga pilosopiya. Ang kombinasyon niadto nga mga impluwensya napakita sa matag dispensasyon hangtod niining kataposang dispensasyon. Bisan og ang ebanghelyo sa sinugdanan gipadayag sa kalunsay niini, ang interpretasyon ug aplikasyon niana nga ebanghelyo sa hinayhinay nahimong bersyon sa pagkadiosnon nga kulang og gahom tungod kay walay Simbahan nga gitugotan sa Dios dinhi sa yuta.

Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw makahatag og akses sa gahom sa Dios tungod kay Iya kining gitugotan sa pagtudlo sa doktrina ni Kristo ug sa pagtanyag sa makaluwas ug makahimaya nga mga ordinansa sa ebanghelyo. Ang Manluluwas nagtinguha sa pagpasaylo sa atong mga sala, sa pagtabang nato nga makaakses sa Iyang gahom, ug sa pag-usab kanato. Nag-antos Siya alang sa atong mga sala ug nagtinguha gayod sa pagpasaylo nato gikan sa silot nga dili unta angay nga ihatag nato. Gusto siya nga kita mahimong balaanug mahingpit diha Kaniya.

Si Jesukristo adunay gahom sa pagbuhat niini. Wala lamang Siya mosimpatiya sa atong pagkadili hingpitug naguol sa atong mahangtorong silot tungod sa sangpotanan sa sala. Dili, milabaw pa Siya kay niana, walay kinutoban nga paglabaw, ug mipahiuli sa Iyang Simbahan aron

The core of the gospel that the Church teaches is that Jesus Christ bore “our griefs, and carried our sorrows.” He had “laid on him the iniquity of us all.” He “endured the cross,” broke “the bands of death,” “ascended into heaven, and ... sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy.” The Savior did all this because He loves His Father and He loves us. He has already paid the infinite price so He can “[claim] all those who have faith in him [and advocate]” for them—for us. Jesus Christ wants nothing more than for us to repent and come unto Him so that He can justify and sanctify us. In this desire, He is relentless and unwavering.

The access to God’s covenantal power and His covenantal love is through His Church. The combination of the Savior’s gospel and His Church transforms our lives. It transformed my maternal grandparents. My grandfather Oskar Andersson worked in a shipyard on Högmarsö, an island in the Stockholm archipelago. His wife, Albertina, and their children lived on the Swedish mainland. Once every two weeks, on Saturday, Oskar rowed his boat home for the weekend before returning to Högmarsö on Sunday evening. One day, while on Högmarsö, he heard two American missionaries preach the restored gospel of Jesus Christ. Oskar felt that what he heard was pure truth, and he was filled with unspeakable joy.

The next time he returned home, Oskar excitedly told Albertina all about the missionaries. He explained that he believed what they taught. He asked her to read the pamphlets they had given him, and he told her that he didn’t think that any of their future children should be baptized as infants. Albertina was furious and threw the pamphlets on the rubbish heap. Not much was said between them before Oskar returned to work on Sunday evening.

makaakses sa Iyang gahom.

Ang labing importante sa ebanghelyo nga gitudlo sa Simbahan mao nga si Jesukristo “[m]ipas-an gayod sa atong kasakitan, ug [m]ipas-an sa atong mga kasub-anan.” “Gibutang sa Ginoo diha kaniya ang kasal-anan natong tanan.” Siya “miantos sa krus,” mibugto “sa mga higot sa kamatayon,” “mikayab ngadto sa Langit, ug ... milingkod dapit sa tuo nga kamot sa Dios, aron sa pagpangayo sa Amahan sa iyang mga kahigayonan sa kaluoy.” Gibuhat kining tanan sa Manluluwas tungod kay gihigugma Niya ang Iyang Amahan ug nahigugma Siya kanato. Gibayran na Niya sa walay kinutoban nga bili aron nga Siya “[makaangkon] kadtong tanan nga adunay hugot nga pagtuo kaniya [ug gilabanan]” alang kanila—alang kanato. Walay laing gusto si Jesukristo kaysa kita maghinusol ug moduol ngadto Kaniya aron nga Siya makahatag og kaangayan ug mobalaan kanato. Niini nga tinguha, Siya makanunayon ug walay pagkausab.

Pinaagi sa Iyang simbahan ang pag-akses sa gahom sa pakigsaad sa Dios ug sa Iyang pakigsaad sa gugma. Ang kombinasyon sa ebanghelyo sa Manluluwas ug sa Iyang Simbahan mousab sa atong mga kinabuhi. Miusab kini sa akong mga apohan habig sa akong mama. Ang akong lolo, si Oskar Andersson, nagtrabaho sa pantalan sa Högmarsö, usa ka isla sa kapupud-an sa Stockholm. Ang iyang asawa, si Albertina, ug ilang mga anak nagpuyo sa mainland sa Sweden. Kausa sa matag duha ka semana, sa Sabado, si Oskar mobugsay sa iyang sakayan pauli alang sa tapos sa semana sa dili pa mobalik ngadto sa Högmarsö sa gabii sa Dominggo. Usa ka adlaw, samtang didto sa Högmarsö, nakadungog siya og duha ka misyonaryo nga Amerikano nga nag-sangyaw sa gipahiuli nga ebanghelyo ni Jesukristo. Gibati ni Oskar nga unsay iyang nadungog mao ang lunsay nga kamatuoran, ug siya napuno sa dili matukib nga hingpit nga kalipay.

Pagkasunod higayon sa iyang pagpauli, gisul-tihan ni Oskar si Albertina sa tanan mahitungod sa mga misyonaryo. Mipasabot siya nga mituo siya unsay ilang gitudlo. Gihangyo ni Oskar ang iyang asawa sa pagbasa sa mga pamphlet nga gihatag kaniya; ug misulti sa iyang asawa nga wala na siya maghunahuna nga si bisan kinsa sa ilang umaabot nga mga anak nga bunyagan pa nga mga bata. Nasuko si Albertina ug gilabay ang mga pamphlet sa basurahan. Wala na sila magkaistorya sa wala pa si Oskar mobiya alang sa

As soon as he was gone, Albertina retrieved those pamphlets. She carefully compared their doctrine with the teachings in her well-worn Bible. She was astonished to feel that what she read was true. The next time Oskar returned home, he received a warm welcome, as did the copy of the Book of Mormon he brought with him. Albertina eagerly read, again comparing the doctrine to that in her Bible. Like Oskar, she recognized pure truth and was filled with unspeakable joy.

Oskar, Albertina, and their children moved to Högmarsö to be close to the few Church members there. A week after Oskar and Albertina were baptized in 1916, Oskar was called to be the group leader on Högmarsö. Like many converts, Oskar and Albertina faced criticism because of their new faith. Local farmers refused to sell them milk, so Oskar rowed across the fjord every day to purchase milk from a more tolerant farmer.

Yet during the ensuing years, Church membership on Högmarsö increased, in part because of Albertina's powerful testimony and burning missionary zeal. When the group became a branch, Oskar was called as the branch president.

Members of that Högmarsö branch revered that island. This was their Waters of Mormon. This was where they came to a knowledge of their Redeemer.

Over the years, as they kept their baptismal covenant, Oskar and Albertina were transformed by the power of Jesus Christ. They longed to make more covenants and receive their temple blessings. To obtain those blessings, they permanently emigrated from their home in Sweden to Salt Lake City in 1949. Oskar had served as the leader of the members on Högmarsö for 33 years.

The combination of nitroglycerin and kieselguhr made dynamite valuable; the combination of the gospel of Jesus Christ and His Church is

trabaho sa gabii sa Dominggo.

Sa dihang wala na siya, gikuha ni Albertina ang mga pamphlet. Mainampington niyang gitandi ang ilang doktrina sa mga pagtulunan sa iyang nagamit na pag-ayo nga Biblia. Natingala siya nga mibati nga unsay iyang nabasa tinuod. Pagkasunod higayon nga mipauli si Oskar, nakadawat siya og mainiton nga pag-abi-abi, ingon man usab ang Basahon ni Mormon nga iyang gidala. Madasigong gibasa ni Albertina, gitandi pag-usab ang doktrina ngadto sa iyang Biblia. Sama ni Oskar, nahibaloan niya ang lunsay nga kamatuoran ug napuno sa dili mahulagway nga hingpit nga kalipay.

Si Oskar, si Albertina, ug ang ilang mga anak mibalhin ngadto sa Högmarsö aron maduol ngadto sa pipila ka miyembro sa Simbahan didto. Pipila ka semana human mabunyagi si Oskar ug si Albertina niadtong 1916, si Oskar gitawag nga mahimong lider sa grupo sa Högmarsö. Sama sa daghang bag-ong mga kinabig, si Oskar ug si Albertina nag-atubang og pagpanaway tungod sa ilang bag-ong tinuohan. Ang lokal nga mga mag-uuma nagdumili sa pagbaligya nila og gatas, mao nga si Oskar mobugsay tabok sa fjord kada adlaw aron mopalit og gatas gikan sa mas madawaton nga mag-uuma.

Apan sa misunod nga katuigan, ang mga miyembro sa Simbahan sa Högmarsö midaghan, agi og kabahin niini mao nga tungod sa gamhanan nga pagpamatuod ni Albertina ug hilabihan nga kadasig sa pagkamisyonaryo. Sa dihang ang grupo nahimong branch, si Oskar gitawag isip ang unang presidente sa branch.

Ang mga miyembro sa branch sa Högmarsö mitahod niana nga isla. Kini mao ang ilang Katubigan sa Mormon. Dinhi sila nakahibalo bahin sa ilang Manunubos.

Paglabay sa katuigan, samtang ilang gituman ang ilang pakigsaad sa bunyag, si Oskar ug si Albertina nausab pinaagi sa gahom ni Jesukristo. Nagtinguha sila nga mohimo og dugang nga mga pakigsaad ug modawat sa ilang mga panalangin sa templo. Aron makaangkon niadtong mga panalangin, permanente silang mibalhin gikan sa ilang panimalay sa Sweden ngadto sa Siyudad sa Salt Lake niadtong 1949. Si Oskar nakaserbisyo isip lider sa mga miyembro sa Högmarsö sulod sa 33 ka tuig.

Ang kombinasyon sa nitroglycerin ug kieselguhr nakapahimo sa dinamita nga bililhon; ang kombinasyon sa ebanghelyo ni Jesukristo ug sa

beyond price. Oskar and Albertina heard about the restored gospel because a prophet of God had called, assigned, and sent missionaries to Sweden. By divine commission, missionaries taught the doctrine of Christ and by priesthood authority baptized Oskar and Albertina. As members, Oskar and Albertina continued learning, developing, and serving others. They became Latter-day Saints because they kept the covenants they made.

The Savior refers to The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints as “my church” because He commissioned it to accomplish His purposes—preaching His gospel, offering His ordinances and covenants, and making it possible for His power to justify and sanctify us. Without His Church, there is no authority, no preaching of revealed truths in His name, no ordinances or covenants, no manifestation of the power of godliness, no transformation into who God wants us to become, and God’s plan for His children is set at naught. The Church in this dispensation is integral to His plan.

I invite you to commit yourself more fully to the Savior, His gospel, and His Church. As you do so, you will find that the combination of the Savior’s gospel and His Church brings power into your life. This power is far greater than dynamite. It’ll shatter the rocks in your way, transform you into an inheritor in God’s kingdom. And you will be “filled with that joy which is unspeakable and full of glory.” In the name of Jesus Christ, amen.

Iyang Simbahan bililhon kaayo. Si Oskar ug si Albertina nakadungog mahitungod sa gipahiuli nga ebanghelyo tungod kay ang usa ka propeta sa Dios mitawag, misangon, ug mipadala og mga misyonaryo ngadto sa Sweden. Pinaagi sa balaan nga sugo, ang mga misyonaryo mitudlo sa doktrina ni Kristo ug pinaagi sa awtoridad sa pagkapari gibunyagan si Oskar ug si Albertina. Isip mga miyembro, si Oskar ug Albertina nagpadayon sa pagkat-on, paglambo, ug pag-alagad sa uban. Nahimo sila nga mga Santos sa Ulahing mga Adlaw tungod kay gituman nila ang mga pakigsaad nga ilang gihimo.

Ang Manluluwas mipasabot sa Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw isip “akong simbahan” tungod kay Siya balaanong misugo niini sa pagtuman sa Iyang mga katuyoan—sa pagsangyaw sa Iyang ebanghelyo, sa paghalad sa Iyang mga ordinansa ug mga pakigsaad, ug nakapahimo niini nga posible alang sa Iyang gahom sa paghatag og kaangayan ug pagbalaan kanato. Kon wala ang Iyang Simbahan, walay awtoridad, walay pagsangyaw sa gipadayag nga mga kamatuoran sa Iyang ngalan, walay mga ordinansa o mga pakigsaad, walay pagpakita sa gahom sa pagkadiosnon, walay pagkausab ngadto sa unsay gusto sa Dios nga kita mamahimo, ug ang plano sa Dios alang sa Iyang mga anak walay nada. Ang Simbahan niini nga dispenasayon kabahin sa Iyang plano.

Modapit ko ninyo nga mas mopasalig sa inyong kaugalingon ngadto sa Manluluwas, sa Iyang ebanghelyo, ug sa Iyang Simbahan. Kon buhaton ninyo, mahibaloan ninyo nga ang kombinasyon sa ebanghelyo sa Manluluwas ug sa Iyang Simbahan makahatag og gahom sa inyong kinabuhi. Kini nga gahom mas labaw pa kaayo kay sa dinamita. Makabungkag kini sa mga bato sa inyong agianan, makausab ninyo ngadto sa usa ka manununod sa gingharian sa Dios. Ug sila “napuno sa hingpit nga kalipay nga dili ikapamulong ug puno sa himaya.” Sa ngalan ni Jesukristo, amen.